

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

20. juuni 2019^{*i}

Eelotsusetaotlus – Tolliliit – Määrus (EMÜ) nr 2913/92 – Artikli 30 lõike 2 punktid b ja c – Määrus (EMÜ) nr 2454/93 – Artikli 152 lõike 1 punktid a ja b – Kauba tolliväärtuse määramine – Mõiste „sarnane kaup“ – Ravimid – Kõigi tegurite arvessevõtmine, mis võivad mõjutada asjaomase ravimi majanduslikku väärtust – 90päevane tähtaeg, mille jooksul peab imporditud kaup Euroopa Liidus olema müüdud – Range tähtaeg – Kaubanduslike allahindluste arvesse võtmata jätmine

Kohtuasjas C-1/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Augstākā tiesa (Läti kõrgeim kohus) 15. detsembri 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 2. jaanuaril 2018, menetluses

„**Oribalt Rīga**“ SIA, varem „Oriola Rīga“ SIA,

versus

Valsts ieņēmumu dienests,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan (ettekandja), kohtunikud C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič ja I. Jarukaitis,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikku menetlust ja 29. novembri 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- „Oribalt Rīga“ SIA, esindajad: *advokāts* A. Leškoviča, *advokāts* J. Taukačs ja vandeadvokaat Carri Ginter,
- Läti valitsus, esindajad: I. Kucina ja J. Davidoviča,
- Euroopa Komisjon, esindajad: A. Sauka ja F. Clotuche-Duvieusart,

olles 24. jaanuari 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: läti.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97 (EÜT 1997, L 17, lk 1; ELT eriväljaanne 02/08, lk 179) (edaspidi „tolliseadustik“), artikli 30 lõike 2 punkte b ja c, ning komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92 (EÜT 1993, L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3) (edaspidi „rakendusmäärus“), artikli 151 lõiget 4 ja artikli 152 lõike 1 punkti b.
- 2 Taotlus on esitatud äriühingu „Oribalt Rīga“ SIA, varasema nimega „Oriola Rīga“ SIA (edaspidi „Oribalt Rīga“), ja Valsts ieņēmumu dienesti (Läti maksuamet) vahelises kohtuvaidluses, mille ese on maksuameti peadirektori otsus, millega äriühingut kohustati tasuma riigikassasse täiendav käibemaks, viivis ja trahv.

Õiguslik raamistik

Tolliseadustik

- 3 Tolliseadustiku artikli 29 lõikes 1 on sätestatud:

„Imporditud kauba tolliväärtus on tehinguväärtus ehk ekspordiks ühenduse tolliterritooriumile müüdüd kauba eest tegelikult makstud või makstav hind, mida on vajaduse korral korrigeeritud vastavalt artiklitele 32 ja 33 [...]“

- 4 Tolliseadustiku artiklis 30 on sätestatud:

„1. Kui tolliväärtust ei ole võimalik määrata artikli 29 alusel, siis tuleb selle määramiseks kohaldada lõike 2 punktide a, b, c ja d järjestuses esimest punkti, mille alusel saab tolliväärtust määrata, arvestades, et deklarandi taotluse korral muudetakse punktide c ja d kohaldamise järjekorda; ainult sel juhul, kui teatava punkti alusel ei saa tolliväärtust määrata, võib kohaldada käesolevas lõikes kindlaksmääratud järjekorras järgmist punkti.

2. Käesoleva artikli alusel määratud tolliväärtus on:

- a) identse kauba tehinguväärtus, mis on ühendusse eksportimiseks müüdüd ja eksporditud samal ajal või ligikaudu samal ajal kui see kaup, mille väärtust määratakse;
- b) sarnase kauba tehinguväärtus, mis on ühendusse eksportimiseks müüdüd ja eksporditud samal ajal või ligikaudu samal ajal kui see kaup, mille väärtust määratakse;
- c) väärtus, mis põhineb ühikuhinnal, millega imporditud kaupa või identset või sarnast imporditud kaupa on müüdüd ühenduse piires kõige suuremas üldkoguses isikule, kes ei ole müüjaga seotud;
- d) arvutatud väärtus, mis koosneb järgmistest elementidest:
 - imporditud kauba tootmisel kasutatud materjalide ning kauba tootmise ja muu töötlemise kulud või väärtus;

- kasum ja üldkulud summa ulatuses, mis tavaliselt kujuneb ekspordiriigi tootjate poolt ühendusse eksportimiseks toodetud ning hinnatava kaubaga samasse klassi või liiki kuuluva kauba müügil;
- artikli 32 lõike 1 punktis e nimetatud kulud või väärtus.

[...]“.

5 Tolliseadustiku artiklis 31 on ette nähtud:

„1. Kui imporditud kauba tolliväärtust ei ole võimalik määrata artiklite 29 või 30 alusel, määratakse see ühenduses kättesaadavate andmete alusel, kasutades meetodeid, mis on kooskõlas järgmiste põhimõtete ja üldsätetega:

- 1994. aastal sõlmitud üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli VII rakendamise leping,
 - 1994. aastal sõlmitud üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikkel VII,
 - käesolev peatükk.
- [...]“.

Rakendusmäärus

6 Rakendusmääruse artikli 142 lõikes 1 on ette nähtud:

„Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

d) sarnane kaup – ühes ja samas riigis toodetud kaup, mis ei ole igas suhtes ühesugune, kuid millel on sarnased omadused ja koostis, mis võimaldavad täita samasugust otstarvet ja üksteist kaubanduslikult asendada; selleks et määrata kindlaks, kas kaup on sarnane, tuleb muude tegurite hulgas arvesse võtta ka kauba kvaliteeti, mainet ja kaubamärgi olemasolu;

[...]“.

7 Selle määruse artiklis 151 on sätestatud:

„1. [Tollis]eadustiku artikli 30 lõike 2 punkti b (sarnase kauba tehinguväärtus) kohaldamisel määratakse tolliväärtus selle kaubaga, mille tolliväärtust määratakse, samal kaubanduslikul tasemel ja enam-vähem samas koguses müüdud sarnase kauba tehinguväärtuse alusel. Sellise müügitehingu puudumisel kasutatakse erineval kaubanduslikul tasemel ja/või erinevas koguses müüdud sarnase kauba tehinguväärtust ja seda korrigeeritakse, arvestades erinevusi kaubanduslikus tasemes ja/või koguses, tingimusel et väärtust korrigeeritakse ainult esitatud tõendite põhjal, mis selgelt näitavad kõnealuse korrigeerimise põhjendatust ja õigsust, sõltumata sellest, kas väärtus suureneb või väheneb.

[...]

4. Käesoleva artikli kohaldamisel arvestatakse mõne teise isiku toodetud kauba tehinguväärtust siis, kui sarnasele kaubale, mida on tootnud sama isik, kes on tootnud kauba, mille tolliväärtust määratakse, ei ole lõike 1 alusel võimalik tehinguväärtust määrata.

[...]“.

8 Kõnealuse määruse artiklis 152 on sätestatud:

- „1. a) Kui imporditud kaupa või identset või sarnast imporditud kaupa müüakse ühenduses samas seisundis, kui see oli importimisel, määratakse imporditud kauba tolliväärtus vastavalt [tolli]seadustiku artikli 30 lõike 2 punktile c selle ühikuhinna alusel, millega imporditud kaupa või identset või sarnast imporditud kaupa on müüdud kõige suuremas üldkoguses selle kauba, mille tolliväärtust määratakse, importimisega samal või ligikaudu samal ajal isikule, kes ei ole müüjaga seotud, kusjuures hinnast lahutatakse:
- i) komisjonitasud, mida tavaliselt makstakse või mille maksimise on kokku lepitud või ühenduses samasse klassi või liiki kuuluva imporditud kauba müügil lisatav summa kasumiks ja üldkulude katmiseks (kaasa arvatud kõnealuse kauba turustamisega seotud otsesed või kaudsed kulud);
 - ii) ühenduses tekkinud tavalised veo-, kindlustus- ja muud nendega seotud kulud;
 - iii) imporditoli- ja muud maksud, mida tuleb ühenduses maksta seoses kauba impordi või müügiga;
- b) Kui imporditud kaupa ega identset või sarnast imporditud kaupa ei müüda kauba, mille tolliväärtust määratakse, impordiga samal või enam-vähem samal ajal, määratakse vastavalt käesolevale artiklile imporditud kauba tolliväärtus erinevalt lõike 1 punktis a sätestatust kindlaks selle ühikuhinna alusel, millega imporditud kaupa või identset või sarnast imporditud kaupa on müüdud ühenduses samas seisundis, mis sellel oli importimisel, ja kõige lähemal ajal pärast selle kauba, mille tolliväärtust määratakse, importimise päeva, kuid enne 90 päeva möödumist kõnesolevast importimisest.

[...]

5. Lõike 1 punkti b kohaldamisel tähistab mõiste „kõige lähem aeg“ seda kuupäeva, mis ajaks imporditud kaupa või identset või sarnast imporditud kaupa on müüdud ühikuhinna määramiseks piisavas koguses.“

- 9 Rakendusmääruse lisas 23 „Tolliväärtusega seotud tõlgendusmärksused“ on tolliseadustiku artikli 31 lõike 1 tõlgendamise kohta märgitud, et „[selle sätte] alusel kasutatavad tolliväärtuse määramise meetodid peaksid olema need, mis on sätestatud [selle seadustiku] artiklis 29 ja artikli 30 lõikes 2, kuid [nimetatud seadustiku] artikli 31 lõike 1 eesmärkidele ja sätetele vastab põhjendatud paindlikkus kõnealuste meetodite rakendamisel.“ Selle kohta on nimetatud lisas toodud teatud näited illustreerimaks, mida tähendab „põhjendatud paindlikkus“. Tuletatud väärtuse meetodi kohaldamise kohta on seal märgitud, et „[rakendusmääruse artikli 152 lõike 1 punktis b ette nähtud] 90 päeva nõuet võib kohaldada paindlikult.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 10 Põhikohtuasja kaebaja Oribalt Rīga ja India äriühing Ranbaxy Laboratories Ltd sõlmisid 2005. aastal komisjonilepingu, mille kohaselt Ranbaxy Laboratories määras tema imporditud geneeriliste ravimite (edaspidi „kõnealused ravimid“) komisjonimüügiteenuste ainuõiguslikuks tarnijaks Lätis, Leedus ja Eestis äriühingu Oribalt Rīga ning tegi talle ülesandeks deklareerida need ravimid vabasse ringlusse lubamiseks. Oribalt Rīga oli kohustatud tagama piisavad laoruumid kauba ladustamiseks ja osutama teenuseid Ranbaxy Laboratorielse klientidelt saadud tellimuste töötlemiseks, ilma et temast oleks saanud kõnealuste ravimite omanik.
- 11 Niipea kui Oribalt Rīga oli kõnealused ravimid tolliprotseduuridele suunanud, täitis ta tollideklaratsioonid, milles märkis enda nii nende ravimite saajaks kui ka deklarandiks.

- 12 Oribalt Rīga arvutas kõnealuste ravimite tolliväärtuse tolliseadustiku artikli 29 lõikes 1 sätestatud „tehinguväärtuse kindlaksmääramise“ meetodi abil. Tolliväärtus määrati Ranbaxy Laboratoriese poolt koostatud ja tollile esitatud *pro forma* arvete alusel, millel oli märgitud imporditava kauba liik, kaubaühiku turuhind arve koostamise ajal ja koguhind.
- 13 Ranbaxy Laboratories otsustas, kellele kõnealused ravimid müüdi, ning määras kindlaks müügitingimused, müügihinna ja kohaldatavad hinnaalandused. Tellimuste töötlemisel koostas Oribalt Rīga arved müügihinnaga, mille määras Ranbaxy Laboratories.
- 14 Oribalt Rīga, kes ladustas kõnealuseid ravimeid oma laos, pidi esimesena ära müüma need ravimid, mille säilivusaeg lõppes kõige varem. Nii võis ravimite importimisest kuni nende müügini lõppklientidele aega kuluda mitu kuud, mistõttu nende väärtus müügi ajal võis erineda nende turuväärtusest importimise ajal. Kõnealuste ravimite müügihinna võisid mõjutada ka allahindlused, mida Ranbaxy Laboratories klientidele tegi. Pärast kõnealuste ravimite müüki väljastas Ranbaxy Laboratories seega Oribalt Rīgale uued arved, mille põhjal viimane tasus Ranbaxy Laboratoriesele imporditud kauba eest, mis oli mõeldud Euroopa Liidu territooriumil vabasse ringlusse lubamiseks. Oribalt Rīga sai vahendajana komisjonitasu.
- 15 Muitas audita pārvalde (tollikontrolli osakond, Läti) kontrollis 20. oktoobrist 2010 kuni 10. jaanuarini 2011, kas tollimaksud ja muud tolli hallatavad maksud, mida Oribalt Rīga oli kohustatud ajavahemikul 1. veebruarist 2008 kuni 31. augustini 2010 tasuma, olid nõuetekohaselt arvatud, makstud ja raamatupidamisarvestusse kantud.
- 16 Läti maksuameti 20. mai 2011. aasta otsuses vaidlustati sellel ajavahemikul imporditud kõnealuste ravimite tolliväärtus, mille Oribalt Rīga oli määranud tehinguväärtuse meetodi abil. Selle otsuse kohaselt oleks imporditud kauba väärtus tulnud nimelt määrata tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis c ette nähtud tuletatud väärtuse meetodiga ja lähtuda kõnealuste ravimite hinnast, mis oli märgitud Ranbaxy Laboratoriese klientidele esitatud arvetel, kuid ilma kohaldatud hinnaalandusi arvesse võtmata. Läti maksuameti peadirektor kohustas niisiis äriühingut Oribalt Rīga tasuma täiendavat käibemaksu, viivist ja trahvi.
- 17 Pärast seda, kui Administratīvā rajona tiesa (rajooni halduskohus, Läti) oli Oribalt Rīga poolt Läti maksuameti otsuse peale esitatud kaebuse jätnud rahuldamata, esitas see äriühing apellatsioonkaebuse Administratīvā apgabaltiesale (haldusasjade regionaalne kohus, Läti), väites, et maksuamet pidi saama ja võis saada vajaliku teabe, et määrata kauba tolliväärtus esimese võimaliku määramismeetodi abil, ning et kuigi maksuamet kohaldas tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis c nimetatud tuletatud väärtuse meetodit, oleks ta pidanud kasutama selle või identse kauba edasimüügi andmeid kuupäeval, mis on kõnealuse kauba impordile kõige lähemal, ületamata aga rakendusmääruse artikli 152 lõike 1 punktis b sätestatud 90päevast tähtaega. Lõpuks väidab ta, et tolliväärtuse määramise alus on kõnealuste ravimite tegelik müügihind, mistõttu Ranbaxy Laboratoriese klientidele tehtud hinnaalandust oleks tulnud arvesse võtta.
- 18 Kuna Administratīvā apgabaltiesa (haldusasjade regionaalne kohus, Läti) jättis Läti maksuameti otsuse muutmata, esitas Oribalt Rīga kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, Augstākā tiesale (Läti kõrgeim kohus).

- 19 Nimetatud kohus nendib, et tema menetluses oleva kohtuasja lahendamine sõltub sellest, kuidas Euroopa Kohus tõlgendab tolliseadustiku artiklit 30 ning rakendusmääruse artikleid 151 ja 152. Neil asjaoludel otsustas Augstākā tiesa (Läti kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas juhtudel, kus imporditud kaup on ravimid, tuleb imporditud kauba tolliväärtuse kindlaksmääramisel [tolliseadustiku] artikli 30 lõike 2 punkti b ja [rakendusmääruse] artikli 151 lõike 4 alusel pidada „sarnaseks kaubaks“ ravimeid, mille toimeaine ja selle aine kogus on sama (või sarnane), või tuleb sarnase kauba kindlakstegemiseks arvesse võtta ka kõnealuse imporditud ravimi ja selle tootja turupositsiooni, s.t populaarsust ja nõudlust?
 2. Kas imporditud kauba tolliväärtuse kindlaksmääramisel vastavalt [tolliseadustiku] artikli 30 lõike 2 punktile c on [rakendusmääruse] artikli 152 lõike 1 punktis b sätestatud 90päevane tähtaeg kohaldatav paindlikult?
 3. Kui nimetatud tähtaeg on kohaldatav paindlikult, kas siis tuleb prioriteetseks pidada andmeid tehingute kohta, mis on tehtud hinnatava kauba importimisele kõige lähemal ajal ja mille ese on identne või sarnane kaup, mida müüakse piisavas koguses, selleks et kindlaks määrata ühikuhinda, või vastupidi – andmeid tehingute kohta, mis on ajaliselt vähem lähedased, kuid mille ese on konkreetselt imporditav kaup?
 4. Kas imporditava kauba tolliväärtuse kindlaksmääramisel vastavalt [tolliseadustiku] artikli 30 lõike 2 punktile c tuleb kohaldada tehtud hinnaalandusi, mille tulemusel saadi hind, millega on kaup tegelikult müüdüd?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

- 20 Esimese eelotsuse küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, milliseid tegureid tuleb arvesse võtta „sarnase kauba“ kindlakstegemisel, kui imporditud kauba, käesoleval juhul ravimite tolliväärtus on arvutatud tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis b sätestatud tuletatud väärtuse meetodi abil.
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus esitab selle küsimuse, et saada teada, kas sarnase kauba kindlakstegemiseks tuleb arvesse võtta üksnes võrreldavate ravimite koostist või ka asjaolusid, mis on seotud nimetatud ravimite ja nende tootjate positsiooniga asjaomasel ravimiturul.
- 22 Kõigepealt tuleb märkida, et vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale on tolliväärtuse määramist käsitlevate liidu õigusnormide eesmärk kehtestada õiglane, ühetaoline ja erapooletu süsteem, mis välistab suvalise või fiktiivse tolliväärtuse kasutamise. Tolliväärtus peab seega vastama imporditud kauba tegelikule majanduslikule väärtusele ja seetõttu võtma arvesse selle kauba kõiki elemente, millel on majanduslik väärtus (20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 23 Järgmiseks tuleb nentida, et kuigi üldjuhul on tolliväärtuse arvutamise alus kauba eest tegelikult makstud või makstav hind, on see hind suurus, mida peab vajaduse korral korrigeerima, kui see on vajalik suvalise või fiktiivse tolliväärtuse määramise vältimiseks (20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 24 Kui tolliväärtust ei õnnestu siiski määrata tolliseadustiku artikli 29 alusel imporditud kauba tehinguväärtuse alusel, toimub tolliväärtuse määramine tolliseadustiku artikli 30 alusel, kohaldades üksteise järel viimati nimetatud artikli lõike 2 punktides a–d ette nähtud meetodeid (16. juuni 2016. aasta kohtuotsus EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 25 Mis puudutab kõnealuse artikli 30 kohaldamist, siis tuleneb tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punkti b selgitavate märkuste punktist 1 – mis asub rakendusmääruse lisas 23 –, et toll kasutab võimaluse korral sarnase kauba müüki hinnatava kaubaga samal kaubanduslikul tasemel ja põhiliselt samas koguses (vt selle kohta 16. juuni 2016. aasta kohtuotsus EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 34).
- 26 Lõpuks tuleb märkida, et nimetatud artikli 30 lõike 2 punktis b esinev mõiste „sarnane kaup“ on määratletud rakendusmääruse artikli 142 lõike 1 punktis d kui ühes ja samas riigis toodetud kaup, mis ei ole igas suhtes ühesugune, kuid millel on sarnased omadused ja koostis, mis võimaldavad täita samasugust otstarvet ja üksteist kaubanduslikult asendada. Selles sättes on täpsustatud, et määramaks kindlaks, kas kaup on sarnane, tuleb muude tegurite hulgas arvesse võtta ka kauba kvaliteeti, mainet ja kaubamärgi olemasolu.
- 27 Mõiste „sarnane kaup“ laia määratluse aluseks on üksikasjaliku hinnangu andmine näitena toodud tegurite kogumi põhjal, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 40 märgib, mistõttu on see mõiste kohaldatav igasugusele kaubale, sealhulgas sellistele ravimitele, nagu on kõne all põhikohtuasjas. Liikmesriigi pädev tolliasustus peab niisiis selleks, et määrata kindlaks sarnane kaup, olema võimeline kasutama kõiki tema käsutuses olevaid andmeid, määramaks tolliväärtuse võimalikult täpselt ja nii, et see vastaks võimalikult suures ulatuses tegelikkusele.
- 28 Geneeriliste ravimite puhul tuleb, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 50 ja 51 rõhutab, arvesse võtta kõiki asjakohaseid tegureid, nagu ravimite koostist, seda, kas neid on toimeainest lähtuvalt võimalik üksteisega asendada või kaubanduslikult üksteise vastu välja vahetada. Liikmesriigi pädev tolliasustus peab niisiis andma üksikasjaliku hinnangu ja võtma arvesse kõiki tegureid, mis võivad mõjutada kõnealuste ravimite tegelikku majanduslikku väärtust, sealhulgas imporditud ravimi ja selle tootja turupositsiooni.
- 29 Eeltoodust lähtuvalt tuleb esimesele eelotsuse küsimusele vastata, et tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kui sellise kauba nagu kõnealuste ravimite tolliväärtus on arvatud selles sättes ette nähtud tuletatud väärtuse meetodi abil, peab liikmesriigi pädev tolliasustus, selleks et määrata kindlaks „sarnane kaup“, arvestama kõiki asjakohaseid tegureid, nagu kauba koostist, seda, kas neid kaupu on toimeainest lähtuvalt võimalik üksteisega asendada või kaubanduslikult üksteise vastu välja vahetada, ning andma üksikasjaliku hinnangu ja võtma arvesse kõiki tegureid, mis võivad mõjutada kõnealuse kauba tegelikku majanduslikku väärtust, sealhulgas imporditud kauba ja selle tootja turupositsiooni.

Teine ja kolmas küsimus

- 30 Teise ja kolmanda küsimusega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas rakendusmääruse artikli 152 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et imporditud kauba ühikuhinna määramiseks tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis c ette nähtud meetodi abil tuleb nimetatud artikli 152 lõike 1 punktis b sätestatud 90päevast tähtaega, mille jooksul imporditud kaup peab Euroopa Liidus müüdud olema, kohaldada rangelt, ning kui see nii ei ole, siis eeskätt milliste andmete põhjal tuleb imporditud kauba ühikuhind sellisel juhul kindlaks määrata.

- 31 Tuleb märkida, et rakendusmääruse artikli 152 lõike 1 punktis a on kehtestatud põhimõte, mille kohaselt selleks, et määrata kindlaks imporditud kauba või identse või sarnase imporditud kauba, mida müüakse liidus samas seisundis, kui see oli importimisel, ühikuhind, et määrata imporditud kauba tolliväärtus vastavalt tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktile c, tuleb lähtuda ühikuhinnast, millega imporditud kauba või identset või sarnast imporditud kauba on müüdud kõige suuremas üldkoguses selle kauba, mille tolliväärtust määratakse, importimisega samal või ligikaudu samal ajal isikule, kes ei ole müüjaga seotud, kusjuures hinnast lahutatakse selle määruse artikli 152 lõike 1 punkti a alapunktides i–iii nimetatud elemendid.
- 32 Erandina sellest põhimõttest on sama määruse artikli 152 lõike 1 punktis b sätestatud, et kui imporditud kauba ega identset või sarnast imporditud kauba ei müüda kauba, mille tolliväärtust määratakse, impordiga samal või enam-vähem samal ajal, määratakse imporditud kauba tolliväärtus kindlaks selle ühikuhinna alusel, millega imporditud kauba või identset või sarnast imporditud kauba on müüdud liidus samas seisundis, mis sellel oli importimisel, ja kõige lähemal ajal pärast selle kauba, mille tolliväärtust määratakse, importimise päeva, kuid enne 90 päeva möödumist kõnesolevast importimisest.
- 33 Määramaks tolliväärtust tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis c sätestatud meetodi alusel võimalikult täpselt ja nii, et see vastaks võimalikult suures ulatuses tegelikkusele, tuleb kauba tolliväärtus määrata niisiis kõige lähemal ajal pärast kauba importimist. Rakendusmääruse artikli 152 lõike 1 punktis b ette nähtud 90päevane tähtaeg on seega erand määruse artikli 152 lõike 1 punktis a sätestatud põhimõttest ja seetõttu tuleb seda tõlgendada kitsalt.
- 34 Seda tõlgendust kinnitab kõnealuse sätte sõnastus. Selle kohaselt tuleb lähtuda ühikuhinnast, millega kauba on müüdud kõige lähemal ajal pärast selle kauba, mille tolliväärtust määratakse, importimise päeva, kuid enne 90 päeva möödumist kõnesolevast importimisest, s.t selle tähtaja piiresse jääval kuupäeval.
- 35 Lisaks nähtub tolliseadustiku artikli 30 ülesehitusest, et tolliväärtuse määramise meetodite hulgas valitseb hierarhia. Kui imporditud kauba tolliväärtust ei saa määrata tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis c sätestatud meetodi abil, s.t kui ei ole võimalik määrata identse või sarnase imporditud kauba hinda, mis müüdi liidus 90 päeva jooksul pärast kõnealust importimist, siis tuleb nimetatud hierarhiast lähtuvalt kohaldada tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis d ette nähtud hindamismeetodit.
- 36 Kuigi eelotsusetaotluse esitanud kohus viitab rakendusmääruse lisas 23 toodud tõlgendusmärkustele, mille kohaselt võib selle määruse artikli 152 lõike 1 punktis b sätestatud 90päevast tähtaega kohaldada paindlikult, tuleb nentida, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 54 märkis, et selline kohandamine on siiski ette nähtud üksnes siis, kui kohaldatakse tolliseadustiku artikli 31 lõiget 1.
- 37 Tolliseadustiku artiklis 31 sätestatud tolliväärtuse määramise meetod on aga selles seadustikus ette nähtud hindamismeetodite hierarhias viimasel kohal varumeetodina. Sellisena saab viimati nimetatud meetodit kasutada üksnes siis, kui imporditud kauba tolliväärtust ei ole võimalik määrata tolliseadustiku artiklite 29 ja 30 alusel.
- 38 Seega ainult siis, kui imporditud kauba tolliväärtust ei ole võimalik määrata tolliseadustiku artiklite 29 ja 30 alusel, võib tolliseadustiku artiklites 29 ja 30 ette nähtud tolliväärtuse hindamise meetoditega seotud teatud eeskirju kohaldada tolliseadustiku artikli 31 raames paindlikult.
- 39 Järelikult tuleb rakendusmääruse artikli 152 lõike 1 punkti b tõlgendada nii, et imporditud kauba ühikuhinna määramiseks tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis c ette nähtud meetodi abil tuleb rakendusmääruse artikli 152 lõike 1 punktis b sätestatud 90päevast tähtaega, mille jooksul imporditud kaup peab Euroopa Liidus müüdud olema, kohaldada rangelt.

Neljas küsimus

- 40 Neljanda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et imporditud kauba müügihinnast tehtud allahindlusi tuleb arvesse võtta selle kauba tolliväärtuse määramisel nimetatud sätte alusel.
- 41 Kõnealuses sättes on ette nähtud, et imporditud kauba tolliväärtus määratakse ühikuhinna alusel, millega imporditud kaupa või identset või sarnast imporditud kaupa on müüdud liidu piires kõige suuremas üldkoguses isikule, kes ei ole müüjaga seotud.
- 42 Lisaks tuleb rakendusmääruse artikli 152 lõike 1 punkti a alapunktide i–iii kohaselt arvesse võtta teatavaid mahaarvamisi, sealhulgas teatud komisjonitasusid, tavalisi veo- ja kindlustuskulusid ning imporditollimakse. Müüja tehtud kaubanduslikke allahindlusi ei ole selles artiklis mainitud. Kõnealuse sätte sõnastusest nähtub aga, et tegemist on ammendava loeteluga.
- 43 Pealegi, kuna tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis c võetakse arvesse imporditud kauba kõige suurema üldkoguse ühikuhinda, siis on kogusest sõltuvate allahindluste arvessevõtmine selles sättes juba ette nähtud.
- 44 Lõpuks võib tollihinna määramisel kaubanduslike allahindluste arvessevõtmise tagajärjeks olla tolliväärtus, mis on veelgi kaugemal hinnatava imporditud kauba tegelikust majanduslikust väärtusest.
- 45 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb neljandale küsimusele vastata, et tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et imporditud kauba müügihinnast tehtud allahindlusi ei saa arvesse võtta selle kauba tolliväärtuse määramisel nimetatud sätte alusel.

Kohtukulud

- 46 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97, artikli 30 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kui sellise kauba nagu põhikohtuasjas kõne all olevate ravimite tolliväärtus on arvatud selles sättes ette nähtud tuletatud väärtuse meetodi abil, peab liikmesriigi pädev tolliasutus, selleks et määrata kindlaks „sarnane kaup“, arvestama kõiki asjakohaseid tegureid, nagu kauba koostist, seda, kas neid kaupu on toimeainest lähtuvalt võimalik üksteisega asendada või kaubanduslikult üksteise vastu välja vahetada, ning andma üksikasjaliku hinnangu ja võtma arvesse kõiki tegureid, mis võivad mõjutada kõnealuse kauba tegelikku majanduslikku väärtust, sealhulgas imporditud kauba ja selle tootja turupositsiooni.
2. Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92, artikli 152 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et imporditud kauba ühikuhinna määramiseks määruse nr 2913/92, muudetud määrusega nr 82/97, artikli 30 lõike 2 punktis c ette nähtud meetodi abil tuleb määruse nr 2454/93 artikli 152 lõike 1 punktis b sätestatud 90päevast tähtaega, mille jooksul imporditud kaup peab Euroopa Liidus müüdud olema, kohaldada rangelt.

3. Määruse nr 2913/92, muudetud määrusega nr 82/97, artikli 30 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et imporditud kauba müügihinnast tehtud allahindlusi ei saa arvesse võtta selle kauba tolliväärtuse määramisel nimetatud sätte alusel.

Allkirjad

i — Käesoleva otsuse eestikeelse teksti punkte 16 ja 17 on pärast selle elektroonilist avaldamist keeleliselt muudetud.